

[Indenrigs- og boligministeren.]

Tarp. Jeg har vist givet oplysning, så langt det var muligt, med hensyn til vitaminerne, og med hensyn til forslaget om en stående kommission til kontrol med taksterne må jeg sige, som jeg sagde før: Mon ikke vi skal passe en lille smule på og undlade at nedsætte kommissioner for alt muligt? Det har ellers ofte været således, at man fra folketingets, fra den gamle rigsdags, side har kritiseret, når der blev nedsat kommissioner. Jeg indrømmer, at man har sommetider været mere velvillig, når kommissionen var en frugt af en diskussion eller debat i det høje ting, end når det var en minister, der nedsatte kommissionen.

Det ærede medlem hr. Poul Claussen, hvis autoritet og sagkundskab jeg er nødsaget til i høj grad at respektere, var ikke imponeret af mine tal. Jeg har heller ikke bedt om, at man skulle være imponeret af dem, jeg har bare i bedste mening fremført dem for at søge at påvise, at jeg ikke ønskede, at der skulle ske apotekerne altfor meget ondt. Forøvrigt vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Poul Claussen, hvornår der kan fremføres tal, som accepteres med det samme af den part, som ikke synes, at tallene er tilstrækkelig gunstige for ham.

Det ærede medlem hr. Poul Claussen mente, at afgiftsbestemmelserne i loven var uforsvarlige. Mon det nu ikke er lidt for stærkt sagt? Og så var der noget med effekt, en vilkårlig effekt kaldte det ærede medlem hr. Poul Claussen det, og jeg skal også love for, at der kom effekt tilsidst, nemlig den lille lapsus i § 8 og § 9. Den skal vi selvfølgelig se at få rettet, men når man nu er i den grad inde i detaljerne, så erkender jeg, at så kan det selvfølgelig være, at de større problemer forflygtiges.

Det spørgsmål, det ærede medlem fru Hanne Budtz rejste, må vistnok ses i en større sammenhæng. Det er jo ikke et pensionsspørgsmål, der alene vedrører apotekerloven; det er et spørgsmål, der rækker langt videre, og jeg kan i hvert fald tænke mig, at det udvalg, der nu bliver nedsat, vil være meget betænkeligt ved at skulle gå ind i en forhandling om dette meget vidtrækkende spørgsmål.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte og tilkendegive min beredvillighed til en

forhandling i det kommende udvalg i håb om, at vi i fællesskab må kunne nå et resultat, som selvfølgelig må blive et kompromis, men som forhåbentlig i det store og hele vil betyde, at det ønske, vi sikkert allesammen nærer om at fremskaffe den bedst mulige medicin til den billigste pris for den danske befolkning, opfyldes.

Aksel Møller: Det ærede medlem fru Hanne Budtz rørte med sin bemærkning om de kvindelige apotekeres pensionsstilling ved et problem, som også i anden forbindelse har været drøftet i offentligheden i den senere tid, et problem, som i høj grad må have det høje tings interesse. Jeg deler den opfattelse, som den højtærede minister fremsatte, da han erklærede, at denne sag om pensionsstillingen for de efterladte efter den kvindelige pensionsberettigede er en sag, som må løses på bred basis og med hensyntagen til alle de felter indenfor lovgivningen, hvor en sådan ulige stilling forekommer. Principielt forekommer det mig som sagt, at det ærede medlem har rørt ved et problem, som er af meget stor betydning.

Det, som den højtærede minister har gjort i dag, og det, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard også gør i dag, er, at hver gang de skal sandsynliggøre, hvilket fantastisk udmærket forslag de har fremsat, tyer de om bagved det, som man enten kalder de gode uafhængige mænd i apotekerlovskommissionen, der med 13 af 15 sluttede sig til disse forslag, eller de taler om de meget sagkyndige mænd, der har arbejdet der, og som nu udgør et flertal for forslaget, og altså må den højeste visdom være koncentreret i dette forslag. Den højtærede minister påkalder oven i købet med meget mere appel til os, end han ellers plejer at anlægge i sine taler, nødvendigheden af, at vi nu viser autoritetstro; den skulle nødvendig, mener den højtærede minister, helt fortabe sig i samfundet, og her er der endelig en lejlighed til at holde på den.

Jeg må ærlig talt sige, at den argumentation for at følge forslaget, som den højtærede minister har fremført, er lidt svag. En kommission sammensættes da vel ikke ud fra det synspunkt, at hvis der optræder et flertal i kommissionen for et eller andet forslag eller en eller anden udtalelse, så har